

231 . Ziduri | Comuna: Mozăceni | Județ: Argeș | Punct: Măgura | Anul: 2000

Anul: 2000

Cod RAN: 17600.01

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu

Categorii sit: Domestic

Autori: Spiridon Cristoce, Dragoș Măndescu

Instituții: Muzeul Județean Argeș, Pitești, Muzeul Județean Argeș, Pitești

Raport

Comuna Mozăceni se află situată în extremitatea sud-estică a județului Argeș, la 50 km de Pitești. Pe islazul satului Ziduri, la aproximativ 1,5 km NV de vatra satului, în punctul "Măgura" era cunoscut de mai multă vreme, în urma unor cercetări de suprafață, un tell care are astăzi un diametru maxim de 45 m și o înălțime maximă, în zona central-vestică, de 2 m. Se află situat chiar în lunca plată a Dâmbovnicului, râu care curge la 800 m V.

În perioada 3 - 29 iulie 2000, Muzeul Județean Argeș a executat la Ziduri, punctul "Măgura", o săpătură arheologică cu caracter de sondaj. Obiectivele principale au fost obținerea unei stratigrafii clare și încadrarea cultural-cronologică a tell-ului. A fost trasată o secțiune cu orientarea E - V, de la E de tell până în centrul său, având dimensiunile 2 m x 28 m. Secțiunea a fost dispusă ușor lateral (spre N) față de diametrul maxim al tell - ului. Tell - ul de la Ziduri este o așezare a culturii Gumelnița, fazele II A și III B.

Elementele de fortificație. Deși tell-ul se afla situat într-o zonă ușor inundabilă ce devenea mlăștinoasă cel puțin după revărsarea apelor râului din apropiere (și astăzi este înconjurat de smârc), acest element de siguranță natural a fost dublat de unul artificial: șanț și val de apărare. Șanțul are o deschidere la gură de 6,2 m, iar lățimea la bază este de 2,4 m. Adâncimea este modestă, doar -1,15 m. Probabil că locuitorii din eneolitic l-ar fi adâncit mai mult, însă au fost nevoiți să se oprească atunci când au întâmpinat rezistența unui strat geologic din pietriș foarte compact și dur, pe care l-am surprins la -1,8 m adâncime de la nivelul actual de călcare. Pământul scos la săparea șanțului a fost așezat spre interior, formând valul. Acesta are lățimea la bază de 7 m și înălțimea maximă surprinsă în profil de 1,4 m. Suprapune direct pământul virgin, fiind astfel cel puțin contemporan, dacă nu chiar anterior primului nivel de locuire. Sistemul artificial de fortificație a fost utilizat doar pe parcursul primei faze de locuire, ulterior valul și șanțul fiind dezafectate, suprapuse de nivelurile celei de-a doua faze a așezării.

Stratigrafia. Au fost evidențiate stratigrafic și înregistrate două faze de locuire: imediat sub stratul vegetal actual (cu o grosime de 0,1 - 0,15 m) depunerile celei de-a doua faze de locuire (Gumelnița III B) au o grosime de 1,6 m / 1,8 m; prima fază de locuire (Gumelnița II A), cu o grosime de 1 m / 1,2 m suprapune pământul viu, care începe la o adâncime de -2,9 m / -3 m, la capătul vestic al secțiunii. Fiecare dintre aceste două faze sunt alcătuite din câte trei niveluri de cultură. Dacă în prima fază (Gumelnița A II) aria locuibilă a fost delimitată de sistemul de apărare alcătuit din val și șanț, în cea de-a doua fază (Gumelnița B III) fortificația nu a mai fost refăcută, deci nici utilizată, aria locuibilă extinzându-se și suprapunând vechiul șanț (astupat) și val (mult aplătit).

Locuințele. Ambele locuințe descoperite în această campanie aparțin nivelului ultim de locuire. Au putut fi clar delimitate, deși spațiul ce le separă era redus (doar aproximativ 1 m). Nici una dintre ele nu a fost dezvelită integral. Resturile locuințelor au apărut sub forma unor aglomerații masive de bucăți de chirpici. Locuințele erau de tip semiadâncit. Podina, din lut galben bine bătătorit avea o grosime de 0,15 - 0,20 m. Aglomerările de chirpici (cu o grosime cuprinsă între 0,2 m - 0,45 m, răspândită pe o lungime de 4,2 m, pe toată lățimea secțiunii) marchează resturile suprastructurii prăbușite în urma incendiului care a pus capăt

locuirii, așa cum arată urmele de ardere secundară de pe fragmentele ceramice și culoarea puternic roșietică a bucăților de lutuială.

Inventarul (se păstrează în colecția Muzeului Județean Argeș, Pitești) este cel întâlnit în mod obișnuit în cadrul locuirilor eneolitice. Nu a fost descoperit nici un obiect din metal, os sau corn.

Ceramica. În privința fazei Gumelnița II A, se disting două specii ceramice:

- ceramica din pastă grosieră, cenușie, cu decor din barbotină ori alveolat, uneori cu butoni (eventual perforați).

- ceramica din pastă fină, cu lustru negru-metalic la exterior, bine arsă. Decorul ceramicii din specia fină e alcătuit din alveole mărunte, dispuse sub buză sau sub umărul vasului, benzi incizate în diagonală sub umăr, dar și brâul realizat prin impresiuni succesive. Sunt prezenți și butonii perforați.

Pentru faza Gumelnița III B ceramica fină este foarte rară. Ceramica grosieră predomină. Pasta este amestecată într-o proporție apreciabilă cu nisip. Culoarea preponderentă este roșcată ori brun-roșcată, fără lustru. Apar însă și fragmente negre-cenușii, provenind de la vase mari. Între acestea din urmă se remarcă fragmentele din corpul și buza unui mare vas de provizii cu diametrul gurii mai mare de 1 m, dintr-o pastă neagră-cenușie, decorat pe corp în tehnica barbotinei și cu alveole mari dispuse sub buză. Din ultimul nivel de locuire, din locuința 1 provine un vas askos.

Piese din piatră. Din locuința 1 provine o râșniță dintr-o placă de gresie, alături de care a fost găsit un frecător din piatră dură cu urme de folosire la ambele capete. Tot în acest complex a fost descoperită o dălțiță dintr-o rocă roșcată, mai slabă. Un alt frecător, folosit doar la un singur capăt a fost descoperit în nivelul inferior al ultimei faze de locuire.

Piese din silex. În starturile inferioare frecvența silexurilor prelucrate este destul de mică - doar șase exemplare: două lame și patru răzuitoare, toate dintr-un silex alb-gălbui, de bună calitate. În nivelul superior numărul pieselor de silex crește sensibil. În acest nivel au fost găsite lame, răzuitoare pe lamă, un răzuitor circular, vârfuri de săgeți. O mare parte dintre acestea au fost găsite în locuința 1.

Piese din lut ars. Au fost găsite două greutăți pentru războiul de țesut, una fragmentară, cealaltă întreagă, în locuința 2. O mică sferă ($D_{\max} = 8$ cm) din pastă vineție amestecată cu pietricele, goală în interior, la exterior decorată prin impresiuni cu degetul în lutul încă moale și cu o perforație realizată în timpul modelării (înainte de ardere) la partea superioară, a fost găsită în umplutura șanțului de apărare. Prezintă urme de ardere secundară.

Informații suplimentare online

[Raportul 1089 din cronica.cimec.ro](http://raportul1089.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
